

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน ของนักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

โดย

นางสาวกัลยา คำยอด

ตำแหน่ง ครู

วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน ของนักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

โดย
นางสาวกัลยา คำยอด
ตำแหน่ง ครู

วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/2
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

ชื่อ : นางสาวกัลยา คำยอด

สาขาวิชา : คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปีการศึกษา : 1/2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 111 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 37 คน

จากการวิจัยพบว่าการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 78.37 ลำดับที่ 2 งานหาย ไม่ได้บันทึก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 67.56 ลำดับที่ 3 งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ และบังเกิดความรู้แก่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนการสอนได้นั้น ซึ่งผู้จัดทำขอขอบคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูง

ท้ายสุดนี้ ประโยชน์และความดีอันมีคุณค่าอันเกิดจากการทำการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบูชาแต่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนส่งผลให้การวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจต่อไป

กัลยา คำยอด

ครูผู้สอน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	V
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 ทักษะการเรียนรู้.....	3
2.2 ทักษะปฏิบัติ.....	5
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	11
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	11
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	11
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป	13
4.2 ผลการศึกษาคำคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ส่งงานตามกำหนด	13

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	15
5.1 สรุปผลการวิจัย	15
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	15
บรรณานุกรม	16

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลทั่วไป.....	13
4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ส่งงานตามที่กำหนด.....	14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลกจึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ. 2550-2564) มีแผนการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของชาติ (พ.ศ.2557) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และจากแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) ซึ่งองค์การยูเนสโกได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร ทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ

การเรียนการสอนในรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ รหัสวิชา 2204-2104 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหาต่างๆเสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมการรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด

จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบการจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมดจำนวน 37 คน
2. วิธีการศึกษาค้นคว้า
ในการวิจัยครั้งนี้ครูผู้สอนใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้ระยะเวลา 72 ชั่วโมง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

งาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัดที่ครูให้เป็นการบ้าน ใบงาน รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มและชิ้นงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงาน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร ปีที่ 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเนื้อหาแยกตามลำดับ ดังรายละเอียดนี้

2.1 ทักษะการเรียนรู้

2.2 ทักษะปฏิบัติ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทักษะการเรียนรู้

ทักษะการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้เรียนและมีหลายประเภทดังนี้

2.1.1 ความสำคัญของทักษะการเรียนรู้

ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการแสวงหาความรู้ และเลือกใช้ แหล่งข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ได้เหมาะสมกับที่ต้องการ สามารถประมวลและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ตามกรอบการเรียนรู้ และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเอง จากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

2.1.1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตาม ศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

2.1.1.2 ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และ การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎีตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

2.1.1.3 ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการ วิเคราะห์ สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่างๆ ในการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

2.1.1.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบ ในการเรียนรู้ของตนเอง

2.1.1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเดินร่า ดนตรีการวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill) มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านที่ได้รับการพัฒนาดังกล่าว และแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว

มาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิโดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้น ทักษะและความรู้จะเป็นการสะสมจากระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิใดคุณวุฒิหนึ่งจะรวมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขา /สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้กับนักศึกษาทุกคน แม้ว่าบางสาขา/สาขาวิชานักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชี และ นักกฎหมาย เป็นต้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา จะเกี่ยวข้อง โดยตรงกับสาขา/สาขาวิชาที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา /สาขาวิชา ที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา มาตรฐานผล การเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่า จะเป็นระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านเหล่านี้ มาตรฐาน ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งหวัง ให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้าน นี้ แต่สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขา /สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ นี้ จะต้องเน้นให้มีความชำนาญมากกว่า นักศึกษาสาขา /สาขาวิชาอื่นๆ เช่นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะต้องมีความชำนาญ และทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

ทางด้านหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ทักษะการเรียนรู้เป็นสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้แหล่งเรียนรู้ การจัดการความรู้ การคิดเป็น และการวิจัยอย่างง่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผนการเรียนรู้ได้ด้วย

ตนเอง สามารถเข้าถึงและเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ จัดการความรู้ โดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการชี้นำตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จะเห็นได้ว่าทักษะการเรียนรู้มีความสำคัญกับคนเราอย่างมากจึงควรมีการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.1.2 ประเภทของทักษะการเรียนรู้

ตามจุดมุ่งหมายของชุดวิชาอาหารและอนามัยสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเข้าใจแนวคิดหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับอนามัยโภชนาการและสุขภาพรู้และเข้าใจ ในหลักโภชนาการและการจัดบริการอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของ สุขอนามัยของแม่และเด็กที่มีต่อการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย จัดโครงการบริการอาหารให้แก่เด็กปฐมวัยและ กิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพและอนามัยให้แก่แม่และเด็กปฐมวัย ซึ่งทักษะการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับ เป้าหมาย หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ กำหนดผลการ เรียนรู้ที่คาดหวังที่เป็นข้อกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละระดับ การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ของดังนี้

2.1.2.1 การเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถประมวลความรู้ และสรุปเป็นสารสนเทศ ทำงานบน ฐานข้อมูลด้วยการแสวงหาความรู้จนเป็นลักษณะนิสัยมีความชำนาญในทักษะการอ่าน ทักษะ การฟัง และ ทักษะการจดบันทึก อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว

2.1.2.2 การใช้แหล่งเรียนรู้ สามารถวางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้ตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล ใช้แหล่งเรียนรู้ตามความต้องการจำเป็นจนเป็นกิจนิสัย และใช้แหล่งเรียนรู้อย่างคล่องแคล่วจน เป็นนิสัยส่วนตัว

2.1.2.3 การจัดการความรู้ สามารถออกแบบผลิตภัณฑ์ สร้างสูตร สรุปองค์ความรู้ใหม่ ของ ขอบเขตความรู้ประพัตินเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สร้างสรรค์สังคมอุดมปัญญา

2.1.2.4 การคิดเป็น สามารถวางแผนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการ คิดเป็น จนเป็นลักษณะนิสัยและปฏิบัติการใช้กระบวนการคิดเป็นการแก้ปัญหาอย่างคล่องแคล่ว

2.1.2.5 การวิจัยอย่างง่าย สามารถออกแบบการวิจัย เพื่อค้นหาความรู้ความจริงที่ต้องการ คำตอบใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตจนเป็นลักษณะนิสัยดำเนินการ ตามแบบ แผนการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูล สรุปสารสนเทศความรู้ และความจริงที่ต้องการคำตอบอย่างคล่องแคล่ว จะเห็นได้ว่าทักษะการเรียนรู้มีหลายประการและมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง ทักษะการเรียนรู้ เหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝน กระทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย

2.2 ทักษะปฏิบัติ

ทักษะปฏิบัติมีความหมายและประเภทตามรายละเอียดดังนี้คือ

2.2.1 ความหมายของทักษะปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544) ได้ให้ความหมายของทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะปฏิบัติ (performance) เป็นการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนในการประยุกต์ความรู้และทักษะต่างๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานโดยการประเมินตามสภาพจริงเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนจากงานที่ให้ปฏิบัติจริงหรือในสภาพที่เป็นจริง เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่กำหนดได้ดีเพียงใด และปฏิบัติได้อย่างไร นอกจากนี้ควรมีการประเมินจากแฟ้มสะสมงานเป็นการประเมินที่เน้นความสำเร็จของผู้เรียนจากผลงานที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบในแฟ้ม กล้อง หรือกระเป๋าล้วนแต่ลักษณะของงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถ เจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาต่างๆ

ซิมป์สัน (Simpson : 1972) กล่าวว่า ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน ซึ่งหากได้รับการฝึกฝนดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญชำนาญการ และความคงทนผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการจัดการ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบนี้มี ทั้งหมด 7 ขั้น คือ

1. ขั้นการรับรู้ (Perception) เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการณ์ทำงานนั้นอย่างตั้งใจ
2. ขั้นการเตรียมความพร้อม (Readiness) เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงานหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะทำการ เคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะนั้นๆ และมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดงทักษะนั้น ๆ
3. ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม (Guided Response) เป็นขั้นที่ให้โอกาสแก่ผู้เรียน ในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียน เลียนแบบการกระทำ หรือการแสดงทักษะนั้น หรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง
4. ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำได้เอง (Mechanism) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติและเกิดความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้นๆ
5. ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ (Complex Overt Response) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ ฝึกฝนการกระทำนั้นๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่ว ชำนาญเป็นไปโดยอัตโนมัติและด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง
6. ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ (Adaptation) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆ
7. ขั้นการคิดริเริ่ม (Origination) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายแล้วผู้ปฏิบัติจะเริ่มเกิดความคิดใหม่ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการจากความหมายของทักษะปฏิบัติสามารถสรุปได้ว่าทักษะปฏิบัติเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการประยุกต์ใช้ความรู้จากการเรียนรู้

2.2.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ นั้นมีหลายรูปแบบและมีขั้นตอนที่แตกต่างกันดังนี้

2.2.2.1 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow. 1972: 96-99) ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติโดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1) ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ซึ่งผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่างๆ ได้ไม่ครบถ้วนแต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้นๆ มีอะไรบ้าง

2) ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้แล้วให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็นผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำและค้นพบปัญหาต่างๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำการกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดีสมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้อง สามารถทำได้ในขั้นนี้

4) ขั้นการแสดงออก (Articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และ ด้วยความมั่นใจ

5) ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียน สามารถกระทำสิ่งนั้นๆ อย่างสบายเป็นไปอย่างอัตโนมัติโดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อยๆ ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย

2.2.2.2 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies. 1971: 50-56) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติว่าทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมากดังนั้นควรฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบนี้มีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำเป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำ หรือเร็วเกินไปกติก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่ กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างที่ชำนาญ

2.2.2.3 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติของนวจิตต์ เขาวงกตพิงค์ (2535) เป็นผู้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วยยุทธวิธี 3 ยุทธวิธี ให้ผู้สอนได้เลือกใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่ทำและเกิดทักษะในการทำงานนั้นได้อย่างชำนาญตามเกณฑ์รวมทั้งมีเจตคติที่ดีและลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงานด้วย ได้แก่

ยุทธวิธีที่ 1 การสอนทฤษฎีก่อนสอนงานปฏิบัติเหมาะสำหรับการสอน เนื้อหาปฏิบัติที่มีลักษณะซับซ้อน เสี่ยงอันตราย และเนื้อหาสามารถแยกส่วนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ได้ชัดเจน มีขั้นตอนดังนี้คือ

- 1) ขั้นนำ แนะนำงาน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเห็นคุณค่าใน งานนั้น
- 2) ขั้นให้ความรู้ ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่จะทำ
- 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนลงมือทำงาน ทำตามแบบหรือเลียนแบบ หรือลอง ผิดลองถูก ก่อนแล้วลองทำเอง ครูคอยสังเกตให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆ จนทำได้ถูกต้องฝึกหลายครั้งจนชำนาญ
- 4) ขั้นประเมินผล ผู้เรียนได้รับการประเมินทักษะปฏิบัติ และลักษณะนิสัยในการทำงาน และความยั่งยืนคงทน โดยดูความชำนาญ ถ้าชำนาญก็จะจำได้ดีและนาน

ยุทธวิธีที่ 2 การสอนงานปฏิบัติก่อนสอนทฤษฎี เหมาะสำหรับเนื้อหางาน ปฏิบัติที่มีลักษณะไม่ซับซ้อนหรือเป็นงานปฏิบัติที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์มาบ้างแล้วเป็นงานเสี่ยงต่อชีวิตน้อย มีขั้นตอนดังนี้คือ

- 1) ขั้นนำ แนะนำงาน กระตุ้นความสนใจ และเห็นคุณค่า
- 2) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ และสังเกตการณ์ ผู้เรียนมีการปฏิบัติ สังเกต และ จดบันทึก
- 3) ขั้นวิเคราะห์การปฏิบัติและสังเกตการณ์ ร่วมกันวิเคราะห์ พฤติกรรม การปฏิบัติ และอภิปรายผล
- 4) ขั้นเสริมความรู้ จากผลการวิเคราะห์และอภิปรายการปฏิบัติ ผู้สอนเสริมความรู้ที่เป็นประโยชน์
- 5) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานใหม่ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

6) ชั้นประเมินผล ประเมินทักษะปฏิบัติ ลักษณะนิสัยและความคงทนของการเรียนรู้จากความชำนาญ

ยุทธวิธีที่ 3 การสอนทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมๆ กัน เหมาะสำหรับบทเรียน ที่มีลักษณะของเนื้อหาภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ที่ไม่สามารถแยกจากกันได้เด็ดขาด

- 1) ชี้นำ แนะนำงาน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเห็นคุณค่าใน งานนั้น
- 2) ชี้นำให้ความรู้ ให้ปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับไปพร้อม ๆ กัน
- 3) ชี้นำให้ปฏิบัติงานตามลำพัง

4) ชั้นประเมินผล นักเรียนได้รับการประเมินทักษะปฏิบัติ ลักษณะนิสัยใน การทำงาน และความ ยั่งยืนคงทน โดยดูความชำนาญ การสอนทักษะปฏิบัติทั้ง 3 ลักษณะ ได้แก่ การสอนทฤษฎีก่อนปฏิบัติ การ สอนปฏิบัติก่อน สอนทฤษฎีและการสอนทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมๆกัน สามารถเลือกใช้ตามเงื่อนไขหรือ สถานการณ์ที่เหมาะสมตามเกณฑ์เสนอแนะในรูปแบบลักษณะดังกล่าว ทำให้รูปแบบและมีความยืดหยุ่น และใช้ได้ครอบคลุมกับการสอนทักษะปฏิบัติในสายอาชีพสายต่างๆ

สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติมีหลายรูปแบบสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับ ลักษณะการเรียนการสอน ซึ่งทิสนา แคมมณี (2547 : 103-106) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่จะเน้นทักษะปฏิบัติ โดยอาศัยแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ ปฏิบัติ การพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดทักษะปฏิบัติที่ดีนั้น ผู้สอนควรเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์งานที่จะให้ ผู้เรียนทำโดยแบ่งงานออกเป็น ส่วนย่อยๆ และลำดับงานจากง่ายไปหายาก แล้วให้ผู้เรียนได้ฝึก ทำงานย่อย ๆ มีความรู้เข้าใจงานที่จะทำ เรียนรู้ลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน ฝึกทำงานใน สถานการณ์ใกล้เคียง

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุวลี สายสังข์ (2556) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยบริหารธุรกิจ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุการ ไม่ส่งงาน/การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1-13 และได้นำผลขอลแต่ละสาเหตุมา หาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำ บรรยายเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ผลการศึกษาปรากฏว่า จาก การศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3/8 สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ แสดงให้เห็นว่า สาเหตุ ของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ ลืมทำ โดยคิดจากนักเรียน 38 คน ที่เลือกสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68

ปรารธนา เขาวนเสฏฐกุล (2556) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง รายวิชา การประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัสวิชา 3207-2009 เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ แก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการ เลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง วิชาการประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัสวิชา 3207-2009 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือประชากรเป็นนักศึกษาในระดับ ปวส. ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ที่ศึกษา รายวิชาการประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัสวิชา 3207-2009 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษา มีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อโดยให้นักศึกษาเลือกลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ แล้วนำข้อมูลมา วิเคราะห์สรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของ นักศึกษา ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส. ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง ที่ศึกษาวิชาการประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัส วิชา 3207- 2009 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ผลการวิจัยพบว่าจากการศึกษาและวิเคราะห์ แบบสอบถามเพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวส. ปีที่ 2 สาขาวิชาการ เลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่งาน ลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยาก ทำ ไม่ได้ และติตงานในรายวิชาอื่นๆ โดยคิดจากนักศึกษา 5 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้วิจัยเสนอรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมดจำนวน 37 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสอบถาม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน ตามกำหนดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมดจำนวน 37 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานตามกำหนด และทำการบันทึกคะแนน

2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ร้อยละ (Percentage)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X = คะแนนที่ได้

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อหาสาเหตุ และนำไปแก้ปัญหาในการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของการส่งงาน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมจำนวน 10 ข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย เพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	11	29.73
หญิง	26	70.27
รวม	37	100

จากตารางที่ 4.1 เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน จำนวน 37 คน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73 เป็นเพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 70.27

4.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ส่งงานตามกำหนด

จากการเก็บข้อมูลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 37 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนไม่ส่งงานตามกำหนด ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ส่งงานตามที่กำหนด

สาเหตุของการไม่ส่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
1.งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป	20	54.05	3
2.งานที่ได้รับมอบหมายยาก ทำไม่ได้	18	48.65	4
3.งานที่ได้รับมอบหมายไม่น่าสนใจ	-	-	-
4.ให้เวลาน้อยเกินไป	17	45.95	5
5.ครูอธิบายเร็วเกินไป	7	18.19	7
6.ไม่เข้าใจคำสั่ง	9	24.32	6
7.งานหาย ไม่ได้บันทึก	25	67.56	2
8.ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน	29	78.37	1
9.ติดงานในรายวิชาอื่นๆ	-	-	-
10.ติดเกม	5	13.51	8

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าการตอบแบบสอบถามของนักเรียนถึงสาเหตุของการไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 78.37 ลำดับที่ 2 งานหาย ไม่ได้บันทึก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 67.56 ลำดับที่ 3 งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 78.37 ลำดับที่ 2 งานหาย ไม่ได้บันทึก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 67.56 ลำดับที่ 3 งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรสำรวจเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อจำนวนของนักเรียนในชั่วโมงเรียนว่ามีเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อผู้ใช้กี่คน
2. ครูผู้สอนควรเน้นย้ำเรื่องการบันทึกงานของผู้เรียน ว่าควรบันทึกงานใส่แฟรชไดร์ ตลอดเวลาเพื่อป้องกันเครื่องดับระหว่างการทำงาน
3. ครูผู้สอนควรประเมินปริมาณงานให้สอดคล้องกับเวลาและเครื่องคอมพิวเตอร์ที่นักเรียนต้องแบ่งกันใช้ด้วย

บรรณานุกรม

- ยุวดี สายสังข์. 2556. วิจัยในชั้นเรียน เรื่องการศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยบริหารธุรกิจ.
- ปรารธนา เขาวนั้เสฏฐกุล. 2556. วิจัยในชั้นเรียน เรื่องการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคตรัง รายวิชาการประเมินผลการปฏิบัติงาน รหัสวิชา 3207-2009.